

عنوان مقاله:

تاثیر کاربرد باکتری های ریزوسفری افزایش دهنده رشد و قارچ میکوریز آربسکولار بر جذب عناصر NPK و عملکرد کمی در گیاه دارویی آویشن
دنایی (Thymus daenensis Celak)

محل انتشار:

مجله تحقیقات گیاهان دارویی و معطر ایران، دوره 31، شماره 3 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

فرزانه بهادری - استادیار، بخش تحقیقات جنگل و مرتع، مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان سمنان، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، سمنان

ابراهیم شریفی عاشورآبادی - دانشیار، بخش تحقیقات گیاهان دارویی، موسسه تحقیقات جنگلها و مراتع کشور، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، تهران

مهدی میرزا - دانشیار، بخش تحقیقات گیاهان دارویی، موسسه تحقیقات جنگلها و مراتع کشور، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، تهران

محمد متینی زاده - دانشیار، بخش تحقیقات جنگل، موسسه تحقیقات جنگلها و مراتع کشور، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، تهران

وحید عبدوسی - استادیار، گروه باغبانی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات تهران

خلاصه مقاله:

برای ارزیابی برهم کنش قارچ های میکوریز آربسکولار و باکتری های ریزوسفری افزایش دهنده رشد گیاه، بر جذب شماری از عناصر غذایی و عملکرد خشک آویشن دنایی (Thymus daenensis Celak)، آزمایشی به صورت فاکتوریل ۲×۳ با پایه بلوکهای کامل تصادفی با ۶ تیمار و ۳ تکرار در سال زراعی ۹۱-۱۳۹۰ در مزرعه مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان سمنان (در منطقه شهمیرزاد) اجرا شد. تیمارهای بررسی شده شامل عامل قارچ میکوریز در دو سطح: ۱- عدم تلقیح با قارچ میکوریز آربسکولار (NM) و ۲- تلقیح با قارچ میکوریز آربسکولار گونه (Glomus moseae (GM) و عامل باکتری افزایش دهنده رشد در سه سطح شامل: ۱- عدم تلقیح با باکتری (۲)، (NB- تلقیح با باکتری (Bacillus subtilis (BS) و ۳- تلقیح با باکتری Pseudomonas fluorescens (PF) بودند. بر پایه نتایج بدست آمده، اندازه پتاسیم برگ و درصد کلونیزاسیون ریشه با کاربرد قارچ G. moseae در مقایسه با گیاهان شاهد افزایش چشمگیری نشان داد. افزایش معنی دار غلظت فسفر برگ نیز در تیمار با باکتری B. subtilis دیده شد. کاربرد همزمان قارچ میکوریز G. moseae و باکتری P. fluorescens اثرات آنتاگونیستی مشهودی را نشان داد و سبب کاهش جذب عناصر نسبت به تیمارهای دیگر گردید و در پی آن کاهش معنی دار عملکرد خشک آویشن دنایی دیده شد. اثربخش ترین تیمار وابسته به کاربرد همزمان G. moseae و B. subtilis بود که سبب افزایش چشمگیر در میزان جذب عناصر NPK و عملکرد خشک گیاه نسبت به کاربرد هر کدام از دو میکروارگانیسم به تنهایی و همچنین گیاهان شاهد گردید. در مجموع نتایج این مطالعه نشان داد که همیاری اثربخش قارچ میکوریز G. moseae و باکتری B. subtilis نقش سودمندی در تولید ارگانیک و پایدار گیاه آویشن دنایی دارد.

کلمات کلیدی:

آویشن دنایی (Thymus daenensis Celak)، قارچ میکوریز آربسکولار، باکتری های ریزوسفری افزایش دهنده رشد، جذب مواد غذایی، کشاورزی پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

